

Konverteringen, saa bestemmer den Betingelserne, og hvis den ikke kan blive enig med et bestemt Finanskonfortium, saa er der jo noget, der hedder Konkurrence, som man jo ogsaa plejer at bruge i saadanne Forhold, saa spørger man de forskellige Bankinstitutter, til hvilken Pris de vilde overtage Konverteringen af Obligationerne, men her hæver man sig jo saadan ad, at den højtærede Finansminister endogsaa 2 eller rettere $2\frac{1}{2}$ Nar, før vi kunne opsigte disse Obligationer — jeg tror, det er til Marts 1897, at vi kunne opsigte dem — lægger Omsætningen af alle disse Millioner i Hænderne paa et lille Konfortium af maasse spekulerende Banker. Dette, forekommer det mig, er næsten uværdigt at byde en velplaceret Stat, som Danmark dog maa anses for at være i Forhold til adskillige andre Stater, naar Talen er om Statsgælden. Det har undret mig i en overordentlig Grad, at den højtærede Finansminister vil udsætte sig for, at Danmarks Kredit skal i Løbet af et helt Nar ligge saaledes som Spillehold for Børsinteressier her og i Paris. Dette forekommer mig altsaa at være ganske urimelige Vilkaar. Nu siger den højtærede Finansminister i sine Anmærkninger, at han har været nødt til at overlade Konfortiet disse 96 Mill. at spille med, at omsætte, hvis det passer dem, eller lade være at omsætte, hvis det passer dem; han har været nødt til at gøre det for at opnaa saa gunstige Betingelser for sit 25 Mill. Kr.s Laan. Men jeg har allerede gjort opmærksom paa, at de Betingelser, der ere fastsatte for de 25 Mill. Kr.s Laan, ikke ere særlig gunstige. Naar man ser hen til, hvorledes Kursen er paa Papirer i Stater med lignende Kredit som den, Danmark er i Besiddelse af, saa vil man finde, at et 3 pCt.s Laan til en Kurs af 93 ikke er særlig billigt; ja, jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at vi, i alt Fald saaledes som Pengemarkedets Stilling er for Djeblippet, ville kunne opnaa de Betingelser, som der her er Tale om, uden at give noget som helst til Gengæld. Og saa tror den højtærede Finansminister, at han bør tilbyde saa store Ofre, som han byder her i Lovforslagets § 4. Jeg vil sige, at selv om det 25 Mill.s Laan til 3 pCt. maatte siges at være billige Vilkaar, saa forekommer det mig dog, at den Pris, som den højtærede Finansminister giver for at opnaa dette billige Laan, er aldeles ublu, aldeles urimelig høj. Dette, at den højtærede Finansminister vil overlade over Halvdelen af Danmarks Statsgæld til disse private Interessier, som ere repræsenterede af Privatbanken, Banque de Paris et des Pays Bas osv., vil overlade

over Halvdelen af Danmarks Statsgæld til Manøvrer i disse Børsherrers og Bankers Hænder, forekommer mig at være noget, som en Stat, der har nogen Følelse af sin finansielle Værdighed, ikke bør indlade sig paa.

Man vil efter disse Bemærkninger forstaa, at jeg ikke kan se med samme Glæde paa dette Lovforslag, som forskellige ærede Talere have gjort. Jeg tror derfor, at denne Sag trænger til en meget alvorlig Overvejelse, og jeg tror navnlig, at Overvejelserne burde gaa i Retning af at optage et Laan paa maasse en Snæs Millioner til 3 pCt. — thi jeg erkender Betydningen af, at vi naa til en Rente af 3 pCt. — til Konvertering af de 2 Sterlinglaan, som vi have, og maasse ogsaa til Jærnbannerne i Stedet for de $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt.s Laan, vi besluttede i Foraaret. Og jeg tror, at vi bør indskrænke os dertil. Derimod bør vi stryge den Spekulationsparagraf, som den højtærede Minister mener, at han har maattet byde for at opnaa de 25 Millioners Laan. Jeg vil derfor meget henstille til de ærede Medlemmer og de ærede Partier, som saa Afgørelsen af denne Sag i deres Hænder, at de meget nøje overveje, om det er en Sag, som man kan forsvare at indlade sig paa, og navnlig vil jeg, som sagt, henstille, at man overvejer, om vi ikke skulle se at faa de 20 Millioners Laan omtrent paa de Betingelser, som her foreslaas; thi jeg tror, at de saaledes som Pengemarkedet er nu kunne erholdes paa disse Betingelser; og jeg vil saa henstille, at vi stryge den Børspekulation, som jeg beklager, at den højtærede Finansminister har villet indbringe her i vore Statsgældsforhold.

N. J. Larsen: Medens alle de foregaaende Talere mere eller mindre have udtalt Betænklichkeiten over for det foreliggende Lovforslag, enten over for Forslaget i sin Helhed eller med Henhyn til visse Punkter i samme, saa er jeg i den Stilling, at jeg finder, at Lovforslaget er et ganske fortræffeligt Forslag, som den højtærede Finansminister har Være af at have kunnet fremsætte for Rigsdagen. Man kunde paa Forhaand sige sig, at et Forslag som dette ikke vilde blive modtaget med nogen Velvilje af den rentenydende Del af vort Samfund. Man kunde forud vide, at det vilde gaa her, som det gik i 1886, da vi konverterede Statsgælden, at der vilde rejse sig en mangesidig Modstand mod Forslaget, ogsaa her i dette Ting. Det var kun, hvad man kunde vente. Det er jo ganske mennesseligt og naturligt, at Rentenydterne nødigt ville se deres Indtægt formindsket, og man